Ferdi Kramer
Garten Steinbergh 9

de heraut

Nr. 1
1964-65

de heraut

11e Jaargang-1964-65 N° 1
KRINGBLAD VAN DE KON.KATH.TURNKRING "DEUGD EN VOLHARDING"
v.z.w.d.
Secretariaat: Armand Segerslei, 12 MORTSEL

wie aan de weg
bouwt
laat de mensen
praten.

daarom:

doe wel
en zie niet om!

GOED OM WETEN.

Bij het begin van het nieuwe turnjaar achten we het nuttig u dagen en uren van al onze turnstonden en andere herhalingen op te geven, opdat ge, bij eventuele navraag, niet als onwetende vreemden het antwoord zoudt schuldig blijven.

De namen van de afdelingen zijn specifieke benamingen van onze eigen vereniging, kwestie van een indeling te maken. De federatie spreekt van turners van - en + 15 jaar en veteranen.

LEERLINGEN: 6 tot 9 jaar = geboren in 1958-57-56.
A. = donderdag van 17.30 tot 18.30 uur Turnzaal: H.Kruisstraat, Oude-God
B. = dinsdag - id - ,, : Eggestraat, Oude-God
C. = woensdag van 17.15 tot 18.15 uur ,, : St.Benedictusstr.Mortsel

KADETTEN: 9 tot 12 jaar = geboren in 1955-54-53
A. = dinsdag van 17.45 tot 19 uur Turnzaal: H.Kruisstraat, Oude-God
B. = donderdag - id - ,, : Eggestraat, Oude-God
C. = woensdag van 18.15 tot 19.30 uur ,, : St.Benedictusstr.Mortsel

PUPILLEN: 12 tot 15 jaar = geboren in 1952-51-50
Woensdag van 18.-- tot 19.30 uur Turnzaal: H.Kruisstraat, Oude-God
en Vrijdag - id - ,, : Eggestraat, Oude-God

JUNIORS: 15 tot 18 jaar = geboren in 1949-48-47
Woensdag van 19.30 tot 21.-- uur Turnzaal: H.Kruisstraat, Oude-God

VOLWASSENEN: vanaf 18 jaar = geboren vanaf 1946
Dinsdag van 20.— tot 22.— uur Turnzaal: H.Kruisstraat, Oude-God
en Donderdag - id - ,, - id -

SENIORS: vanaf 35 jaar en VETERANEN: vanaf 40 jaar
Woensdag van 21.— tot 21.45 uur Turnzaal: H.Kruisstraat, Oude-God
(Deze afdeling is voorlopig inaktief; we hopen te herbeginnen half oktober)

KEURTURNERS: ook 's zondags vanaf 10 uur.
GEWICHTHEFFERS: Dinsdag en donderdag vanaf 19.30 en 's zondags vanaf 10u.

Keurturners en gewichtheffers oefenen in de turnzaal H.Kruisstraat.

Valt op te merken dat de leerlingen en kadetten de keuze hebben tussen drie verschillende dagen en oefenzalen, zodat de mogelijkheid bestaat het oversteken van de zeer drukke hoofdbanen te kunnen mijden.
Turnzaal H.Kruisstraat, Oude-God, is onze eigen oefenzaal: Eggestraat, Oude-God is deze van de Guido Gezelleschool (Gemeentelijk); St.Benedictusstraat, Mortsel, is de turnzaal van de Beroeps- en meisjesschool.(Parochiaal = feestzaal).

De afdelingsvaders (administratief werk, toezicht, vaderlijke bezorgdheid) zijn: voor Mortsel: Mr. Alb.Wouters, Tommeltlaan 7, Mortsel.
voor de kadetten: Mr. J.Rousseau, Oude-Baan 69, Mortsel.
voor de pupillen: Mr. G.Moens, Singel 60, Mortsel,Hof van Rieth

HET WOORDJE VAN DE VOORZITTER

M'n goeie mannen,

Wanneer men zo aan een schrijftafel zit om een voorzitterswoordje te schrijven, zo op een dag in het gewone dagelijkse leven, het doodgewone kringleven, wanneer er geen schokkende gebeurtenissen zijn waarin de pen het resultaat van veel nadenken moet neerschrijven om klaarheid te scheppen, dan dwalen er zoveel onderwerpen voor de geest waarover eens een woordje mocht gezegd, dat de keuze moeilijk valt, en zo'n woordje er op het einde gewoonlijk anders uitziet dan aanvankelijk werd gepland.

Zo zit ik hier weer aan mijn schrijfmachine, en probeer de loop van mijn gedachten neer te pennen, in de hoop dat er toch weer wat leesbaars voor de pinnen komt; iets waaraan ge kunt voelen dat een voorzitter, al staat hij niet alle dagen aan uw zij, ook al staat hij veel minder aan uw zij dan hij het zelf zou wensen, met uw welzijn begaan is, en de énige betrachting koestert dat ge allemaal flinke, gezonde, levenslustige en levensvreugdige, schoonmenselijke kerels zoudt worden.

Ik heb zo het gevoel dat er ditmaal geen geschiedenisje over Janneke en Mieke zal te voorschijn komen, ook niets over de wetenschap dat ge flinke turners en goede muzikanten zijt.....ge zijt toch volwassen genoeg om te weten dat een mens wenselijk van tijd tot tijd eens nadenkt, overweegt en besluit....

De vakantie is voorbij. Het werk, de studie, de taak wacht.

Al is vakantie, ontspanning, een paar onbekommerde weken nog zo verfrissend en opbeurend, nog zo noodzakelijk in onze jachtige maatschappij, het einde van de vakantie brengt ons meteen in kontakt met die werkelijkheid: wij hebben een taak! Die taak is soms zo bindend, dat ik moeilijk medelijden kan hebben met hen die, omwille van die taak, geen vakantie krijgen kunnen.

Ik ben vóór een paar weken naar de begrafenis geweest van een kozijn , - ik geef toe dat ik zeer triestig begin voor een navakantiewoordje - 61 jaar oud; vader van een schoon gezin: zeven kinderen grootgebracht; heel z'n leven hard gewerkt; bloedziekte...En wanneer we terugkwamen van het kerkhof, na een laatste kruisje over de kist, werd naast mij de opmerking gemaakt: zo zal het ook ons vergaan....Een mens werkt hard om een zaak op te bouwen; begint het goed te gaan dan komt de fiscus het te weten en ge kunt voor de Staat gaan werken, om schoon menheren een zwierig leventje te bezorgen en luiaarden vet te mesten; ge wordt dan beoordeeld volgens een wet en een reglement en niet naar de kommer, de zorgen, de moeilijkheden, de slaaploze nachten, de tegenslag....Ik stop ermee; ik voel me verslijten en oud worden: dat mijn zoon de zaak maar voortbereddert....Waarom moet een mens zich toch kapotwroeten, binnen een paar jaar liggen we hier ook....we hadden beter niet zoveel gedaan, tevreden geweest met een huisje en een tuintje waarin we ons eigen groenten

konden kweken...we hadden ook geleefd....we hadden heel wat gezonder geweest en minder afgetobd.

Ik heb alléén dit geantwoord - er was zeker veel meer te zeggen -: als wij in onze jeugd, met onze overmoed, grootse plannen en betrachtingen, en als de jonge mannen van nu, die met idealen in het hoofd lopen, zó redeneerden, wat zou er dan nog gedaan worden, en hoe zou de wereld er binnen afzienbare tijd uitzien?

...."En God schiep de mens naar Zijn Beeld en Gelijkenis"....wat zeggen wil, - want het is een uitdrukking die het gewicht draagt van het taalgebruik uit de tijd dat Genesis, of het boek van de schepping, werd geschreven - dat God aan de mens de taak van het wereldbeheer overdroeg in Zijn Naam, met alle konsekwenties ter zake.

We hebben allen in dit leven een taak gekregen, die we te vervullen hebben. Een taak die niet altijd deze is die we ons hebben gedroomd. Die taak is soms de onze geworden door een heel stel wederwaardigheden die we niet hadden voorzien..."de mens wikt, God beschikt". Die taak goed vervullen is de reden van ons bestaan, de énige reden. Hiervoor zijn we tegenover de Schepper verantwoordelijk. God is Liefde. Onze taak zullen we dan vervullen in liefde. Hiermee is alles gezegd.

"Gij zult de Heer, uw God, beminnen uit geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand. Dat is het eerste en grootste gebod. En het tweede is daaraan gelijk: gij zult uw naaste beminnen, zoals u zelf." En nog: "Al bezat ik alle wijsheid, alle kennis, alle macht, al kon ik de taal van de engelen spreken, al had ik een geloof om bergen te verzetten, (dit is een vrije opsomming van mijnentwege, want die van St.Paulus zal wel anders zijn geweest, al komt het op hetzelfde neer) en ik had de liefde niet, was ik als een rinkelend bekken," dus: een nietsnut, een mislukkeling.

Door welke wondere machten, of laten we liever zeggen, door welk doodgewoon feitje uit uw doodgewoon dagelijks doodgewoon mensenleventje, zijt ge lid geworden van onze turnkring? Waarom werd ge turner, waarom trompetter, trommelaar, waarom gewichtheffer, bestuurslid, medewerker? Ik geef graag toe: de vraag lijkt belachelijk dom, onzinnig.....is er wel iets onzinnig in ons leven?....Dit lidmaatschap is een taak die ge vrij hebt aanvaard, een taak die daardoor toch een onderdeeltje werd van uw levenstaak, wellicht gering, misschien doorslaggevend voor uw vorming, of de vorming van uw naaste....

Ge zijt lid van onze vereniging. Ge zijt er opgenomen in een gemeenschap. Gemeenschap betekent: samen bezitten, samen betrachten, samen bouwen, samen werken, samen iets verwezenlijken, samen doen met éénzelfde streven naar éénzelfde doel. Samen doen betekent: iets met mekaar doen. Iets met mekaar doen betekent: dat ieder iets doet aan hetzelfde. En als ieder iets moet doen aan een gemeenschappelijke zaak, dan betekent dit dat iedereen een TAAK heeft om met mekaar samen iets te bereiken.

Het turnjaar 1964-65 is gestart. Uw taak wacht!

Heeft die taak wel waarde in uw leven? ....Alles heeft waarde in uw le-

ven!...Als uw taak bij ons geen waarde zou hebben; welke waarde zou onze vereniging dan wel hebben?

Nu weten we bij ondervinding wat al goed onze vereniging doet. We kennen genoeg van onze flinke jonge mannen, die bij ons zijn aangeland vroeger als misbakken sukkelaartjes, als tengere serreplantjes. We kennen genoeg mannen die bij ons hebben geleerd dat ook zij iets waard waren, en dat er in deze wereld dan toch ook iets voor hen bestond waarbij ze zich konden laten gelden, en zo een minderwaardigheidskomplex kwijtgeraakten. Hoevelen hebben bij ons niet ervaren dat ze niet alléén staan, dat er nog helpende broederhanden zijn, ook voor hen; broederhanden die aanmoedigend steunen als ook zij vooruit willen ook al hebben ze moeite iets onder de knie te krijgen. Hoevelen hebben bij ons niet ondervonden dat het heel wat méér deugd doet hun ontstuimigheid eens af te werken bij turnen en spel, dan te slenteren langs de straten, te bekijken en te bekeuren tot de onrust op een kortsluiting eindigt. Hoe dikwijls heeft men bij ons niet die innige vreugde gesmaakt, na veel inspanning en volgehouden altijd opnieuw proberen, eindelijk iets méér te kunnen, te hebben bereikt dat het bewegingsapparaat gehoorzaamt aan de wil, het lichaam te hebben bedwongen ook dàt te doen? Hoe dikwijls werd die ware ontspanning niet gesmaakt die gelegen is in een gulle, onbedwongen lach, bij vrienden onder mekaar; en zijn de keren nog te tellen dat de turnzaal werd verlaten door de gelukkigste jongen van de wereld, omdat echte vreugde zijn deel was, gezond moe en rustig.

Te weten dat uw spel, muzikanten, zo menig feest heeft opgeluisterd waar goed doen, ontspanning en vreugde brengen, het thema was; te weten dat gij daar de zon waart die de atmosfeer warm hield, het licht dat belette dat het meest kunstig vertoon tot een grijze kleur zou vervlakken; te weten dat uw muziek de harten kan verblijden en de zorgen voor een wijl verjagen, geeft u dat niet het blij gevoel dat, terwijl ge uzelf overgeeft aan een geliefkoosde bezigheid, ge het apostolaat van de vreugde beoefent?

Ware grootheid, eigen verheffing, zal steeds te vinden zijn in de met liefde volbrachte dagelijkse dingen; te alledaags wellicht om te worden opgemerkt door de starre blikken van eigenwane schijngroten, die boven het volbrengen van dagelijkse taak scharrelen om in machtswellust hun Baas-Ganzendonken-zetel veilig te houden. Ware zielerust groeit uit het bewustzijn dat we onze dagelijkse taak met onze dagelijkse goede wil tot een goed einde hebben gebracht: dat bepaalt ons mens-zijn.

Velen van ons schijnen nog in vakantiestemming. Velen hebben zich nog niet wakkergeschud tot het bewustzijn dat hun taak in onze vereniging op hen wacht. Waarom niet die kleine taak van uw lidmaatschap ingeschakeld in uw leven, en het niet te aanzien als iets dat mag volbracht worden als er toevallig enkele kwartiertjes voor overschieten? Wij hebben u nodig!!!

Waarom volbrengt ge uw taak niet elke keer als zij u roept? Waarom het ontwaarden tot een pietluttige bijzaak?

Wij hebben u nodig!!!

Waarom laat ge ons wachten??? Antwoordt mij!!!

Uw toegenegen voorzitter. Em.Teuyts.

HUMOR

Terwijl de jonggehuwden, tijdens hun huwelijksreis, langs het oceaanstrand wandelen, fluistert de echtgenoot in een opwelling van poëtische ontroering tot de golven: "Rol, o diepe, blauwe oceaan...rol!"

De jonge vrouw vleit zich nog hechter aan de arm van haar echtgenoot, tuurt naar de zee, en roept dan ontroerd en bewonderend: "O man, wat ben jij een fantastische kerel - hij doet het!"

Er wordt een nieuwe herenmode gelanceerd voor 1965. Kostuum geassorteerd met de kleur van het haar: zwart kostuum voor zwartharigen, grijs voor grijsharigen, enz. Voor kaalhoofdigen staat men in beraad....

Een huwelijksaanzoek is de enige gelegenheid waarin de vrouw de man laat uitpraten zonder hem in de rede te vallen.

Jantje mag met vader en moeder naar de stad Antwerpen. Ze wandelen voorbij de Zoo:"Vader,wat is dat voor een instelling", vraagt Janneman. "Dat weet ik ook niet, jongen", was het antwoord. Aan de middenstatie: "Wat is dat groot gebouw?" - " Kon ik ook niet, jongen." Aan de Opera: "Voor wat dient dat gebouw, vake?" - " Zou ik niet kunnen zeggen, Janneke." enz., enz., met telkens het negatieve antwoord van vader. Tot moeder streng tot Jantje zegt:" Jan, valt vader niet altijd lastig met uw vervelend gevraag." Waarop vader heel zelfingenomen antwoordt:" Maar moeder toch, laat hem maar vragen, zo wordt hij wijs."

"Wat moet men het best kunnen om een groot coureur te worden?" vroeg een jonge renner aan de wereldkampioen. "Vallen zonder u zeer te doen." Was het antwoord.

Op de "tir",

Officier tot Piot: Van Pimperzele, wees voorzichtiger, ge hebt me daarjuist op een haar na geraakt."

Piot: Daar heb ik spijt van, ik zal in het vervolg nog beter mikken."

"Kan ik de piano stemmen, Mevrouw?"

"Dat zal een vergissing zijn, ik heb niemand ontboden."

"Neen, Mevrouw, U niet, maar de buren."

Jefke krijgt van de winkelier, waarbij hij met moeder is gaan winkelen een koek. " En wat zegt ge nu aan meneer de winkelier?" vraagt moeder.

Jefke: "Ik heb tehuis nog twee broertjes, meneer de winkelier."

Mijnheer Fransen was van een Afrika-reis tehuisgekomen.

"En is het daar nu werkelijk zó warm?" vroeg een vriend.

" Warm? Korel, laat me u zeggen dat ik en mijn reisgenoot mekaar afwisselden om in mekaars schaduw te lopen."

NAAR DE WIEG VAN DE

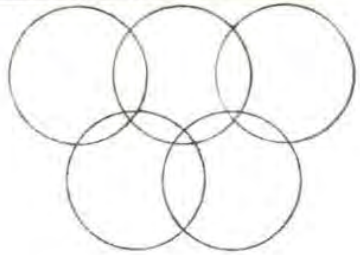

DE GLORIE VAN DE GRIEKSE SPELEN

Gedurende bijna 12 eeuwen vormden de oorspronkelijke Olympische Spelen een groots festijn dat de haatgevoelens van de oorlog deed wijken voor de eisen van sportiviteit en vreedzame wedijver.

Dit Olympisch jaar is het begin van de achttiende Olympiade sinds de oude Griekse Spelen in 1896 tot nieuw leven werden gebracht door een goedstdriftig Frans sportliefhebber: baron Pierre de Coubertin. De moderne Spelen die gehouden worden in wat wij noemen "het verlichte tijdperk", zijn driemaal opgeschort door de haat en de gruwel van oorlogen (1916, 1940 en 1944), terwijl de oude Spelen in een onafgebroken opeenvolging van bijna twaalf eeuwen werden gevierd.

Zij overleefden zowel de Griekse stedenbond als het Romeinse rijk. Elk Olympisch jaar opnieuw staakten de Grieken tijdelijk de strijd om een "heilige wapenstilstand" in acht te nemen. Maar wanneer de moderne mens een grote oorlog op touw zet worden de Olympische Spelen, samen met redelijkheid en goede wil, overboord gezet.

De oude Olympische Spelen werden om de vier jaar gehouden, vanaf 776 v. C., toen een jongeman genaamd Coroebus de eerste wedloop won, tot het jaar 393 n.C., toen dit heidense feest wegens geloofsijver van een christelijke keizer werd verboden. In de verwarde tijdrekening van de oude wereld waren de Spelen de mijlpalen die de tijd markeerden. "Dit was het jaar," zou een Griek gezegd hebben wanneer hij zich de datum van een voorbije gebeurtenis wilde inprenten, "dat Philokinedes de vijfkamp won." De lijst van winnaars tot aan de 293ste Olympiade bestaat nog steeds.

De geschiedkundigen nemen aan dat het sportfeest dat ter ere van de Griekse god Zeus gehouden werd, is ontstaan uit de voorhistorische dankzeggingsceremoniën en pelgrimstochten in verband met zijn eredienst bij Olympia. Allen die naar het afgelegen Elis, een klein staatje op de Peloponnisos, kwamen om de Spelen bij te wonen, werden dan ook geacht onder de bescherming van Zeus te staan. Zij hielden zich aan de "Heilige Wapenstilstand van Olympia" die in 776 v.C. door twee elkaar bevoorlogende koningen van Pisa en Elis was gesloten.

Geen vredesgelofte werd door dat twistzieke dier, de mens, ooit zo trouw nagekomen. In de lente van een Olympisch jaar togen drie met lauwerkransen gekroonde herauten vanuit Elis op weg naar alle hoeken van de Helleense wereld om alle Grieken op te roepen tot het feest en de godsvrede af te kondigen. Hoewel er altijd wel twee of meer van de vele Griekse stadstaatjes met elkaar in oorlog waren, staakte men de vijandelijkheden voor de duur van de "Hierominia", de heilige maand van de Spelen. De wapenstilstand verzekerde iedere pelgrim naar Olympia veilige doortocht door onverschillig welk deel van de Griekse wereld en overtreders werden zwaar beboet. Zelfs de machtige Philippus van Macedonië, de vader van Alexander de Grote, moest een boete betalen toen enkele van zijn soldaten een Athener op weg naar de Spelen hadden beroofd.

De vrome, sportlievende pelgrim zag zich bij zijn aankomst te Olympia geplaatst voor een van de fraaiste taferelen die de oude wereld te bieden had. (Olympia heeft niets uitstaande met de berg Olympos, die 280 kilometer meer naar het noorden ligt.) In een brede, vriendelijke vallei, vlak bij een heilig dennenbos op een heuvel, glansden zuilengalerijen, een sporthal, een luxueus gastenverblijf, een groot stadion, omzoomd door grastaluds, een hippodroom, honderden prachtige standbeelden, de miniatuurtempels of "heiligdommen" van een dozijn Griekse statstaatjes, en hoog boven alles uittorend de tempel van Zeus, met zijn 18 meter hoge, van steen en pleisterwerk opgetrokken Dorische zuilen, en hun vlammend rood geschilderde kapitelen.

Deze tempel herbergde het beroemdste standbeeld van de oude wereld, dat tot de zeven wereldwonderen gerekend werd: een zittende Zeus, zo gigantisch van afmetingen, dat, wanneer hij zich ooit van zijn gouden met kostbare edelstenen ingelegde troon verheven zou hebben, zijn hoofd dwars door het plafond zou zijn gegaan. Voor de Grieken was Zeus de allerhoogste, de vader en de redder der mensheid, de god van het uitspansel en van het weer, de voorvechter van vrijheid en gastvrijheid, de god eigenlijk van de meeste goede dingen, maar in het bijzonder van de Olympische Spelen.

Op de eerste dag van het feest waren er nog geen sportmanifestaties. Het was de dag van de midzomer-vollemaan en deze dag behoorde toe aan Zeus. Binnen de omheining van het terrein van de Spelen werd een plechtige optocht gehouden door de omkranste scheidsrechters en de officiële vertegenwoordigers van de stadstaten die offeranden in goud en zilver voor de godheid met zich meedroegen. Priesters leidden offerdieren door de menigte. Een voor een legden de athleten op de ingewanden van een offervarken de geloften af dat zij eerlijk spel zouden spelen. De mededinging was uitsluitend toegestaan aan de in vrijheid geboren Griekse burgers van goede naam; maanden tevoren waren deze uitgezocht om een strenge training te ondergaan, ook in morele zin.

Gedurende de bloeiperiode kwamen er waarschijnlijk een goede 30.000 mensen naar Olympia - van Marseille in het westen, van de Macedonische bergen, vanuit vestingen ver ten oosten van de Bosporus en van Cyrene aan de rand van de Sahara. Vrouwen mochten niet aanwezig zijn. Dit was een niet ongebruikelijk verbod in heilige oorden. Elke getrouwde vrouw die binnen de omheining van Olympia betrapt werd kon rekenen op de doodstraf - zij werd van een nabije rots geworpen. Een van de verklaringen hiervoor is dat het aanschouwen van de gespierde, naakte en jonge athleten getrouwde vrouwen ontevreden met hun echtegnoten zou kunnen maken.

In Olympia, zoals overal elders in Griekenland, traden de athleten zonder enige kleding op. De Grieken verachtten de barbaren, omdat die zich schaamden voor hun naaktheid, en zij bespotten de Perzische soldaten, die zij na hun gevangenneming van hun kleding ontdeden, om hun lelieblanke huid. Erfelijke raskenmerken, de voortdurende blootstelling aan zon en buitenlucht alsmede de olijfolie waarmee hij zijn lichaam inwreef gaven de Griekse atleet bijna de diepbruine tint van een bronzen standbeeld.

Men kan zich het rumoer voorstellen dat ontstond wanneer de tegenstanders het stadion binnenrenden en zich vervolgens tot op hun koperkleurige huid uitkleedden voor het eerste nummer. Dat was dan de wedloop over een afstand van een Griekse stadie (192,3 meter) waaraan alle "stadions" op de hele wereld hun naam ontlenen.

Er werden verschillende langere afstanden gelopen, maar geen marathon. Dat is een moderne uitvinding ter gedachtenis van de legendarische prestatie van Pheidippides, die in twee dagen 240 kilometer hardlopen aflegde om voor de Atheners de hulp van de Spartanen in te roepen tegen de Perzische binnendringers. Na zijn terugkeer met het nieuws dat de Spartanen zouden komen leidde hij de Atheners ter overwinning in de slag bij Marathon. Nadat hij de 35 kilometer tussen het slagveld en Athene hardlopend had overbrugd, zakte Pheidippides stervend ineen maar slaagde er nog net in om zijn boodschap te slaken: "Verheugt u, wij winnen!"

Ook in de vijfkamp waren wedlopen opgenomen. De andere vier onderdelen waren worstelen, springen, discuswerpen en speerwerpen. Deze vijf sporten vertegenwoordigden praktisch alle onderdelen van de militaire training van de Griekse burger - een training die voornamelijk gericht was op het gevecht van nabij en van man tegen man.

Grieks worstelen was eeuwenlang een sierlijke sport waarin behendigheid en techniek veel belangrijker waren dan kracht. De houding was rechtop; beentjelichten was toegestaan en de man die het eerst zijn tegenstander driemaal ter aarde wierp werd tot winnaar verklaard.

Een andere belangrijke tak van sport was het boksen. Tot de vierde eeuw v.C. omwikkelden Griekse boksers slechts hun vingers met ongelooide leren riemen waarbij de duimen bloot bleven. Daarna werd het gebruik om de handen tot vuisten te binden. Aangezien geen klassen-indeling volgens gewicht bestond, wonnen de zwaargewichten het bijna altijd. Zij sloegen er zonder veel finesse op los, waarbij ze het meer op mekaars ogen voorzien hadden dan op de kin of de neus. Men kende geen ronden en geen ring. De strijd duurde tot een van de twee partijen bewusteloos geslagen was, of door handopsteken te kennen gaf dat hij verslagen was.

In een hippodroom ten zuiden van het stadion werden waanzinnige en levensgevaarlijke wagenrennen op gezadelde paarden gehouden en ook wel paardenrennen op ongezadelde paarden. Het parcours voor de wagenrennen was ongeveer 15 kilometer lang - 23 ronden met als keerpunten twee palen terwijl voor de eerste paal een soort altaar stond, "taraxippos" genaand, ofwel "de paardenverschrikker". Tot grote verugde van het publiek verhoogde taraxippos de bloedige verwarring onder de tientallen vierspannen die om de beste positie in de scherpe bochten streden. Pindarus deelt ons mede dat in zeker wedstrijd waarin 41 deelnemers aan de start verschenen, er 40 verongelukten.

In de lange, heldere avonden na afloop van de wedstrijden werd er gezongen en gesmuld en werd de kunst der welsprekendheid beoefend. Het feest van Olympia was niet alleen van religieuze en sportieve betekenis. Het was een verzamelplaats voor de hele Griekse wereld waar gedachten en ideeën uitgewisseld werden, waar dichters voordroegen en waar beeldhouwers opdrachtgevers vonden onder de grote en bont geschakeerde menigte. Het was tegelijk een reusachtige bazaar, vol handelaars, zakkenrollers, acrobaten, paardenkopers, jongleurs en kwakzalvers.

Het had iets weg van een jaarmarkt. Hier hield Isocrates zijn beroemde lofrede waarin hij de Grieken aanspoorde zich aaneen te sluiten. Hier las Herodotus, de vader der geschiedschrijving, zijn realistische, onderhoudende kronieken voor van de Perzische oorlogen. Filosofen depatteerden in de open lucht, het publiek stroomde in groten getale toe om te luisteren naar de "rhaposodisten" - letterlijk: "zij die liederen aan elkaar vlechten". Hier werden verdragen gesloten, verkondigd door herauten en vereeuwigd op bronzen zuilen. Geen eerzuchtige politicus, geen staatsman op zoek naar nieuwe bondgenoten kon zich veroorloven niet aanwezig te zijn bij deze vierjaarlijkse beurs, vredesconferentie en fluistergalerij van Olympia.

De winnende athleten gingen naar huis, gekroond met de hoogste eer die een Griek kon behalen: de Olympische krans van wilde olijftakken, door een klein jongentje met een gouden sikkel afgesneden van een boom in de nabijheid van de tempel van Zeus. Hun viel de opperste gelukzaligheid der stervelingen ten deel: in de kleitafels van de Griekse geschiedenis zouden hun namen onsterfelijk gegrift staan.

Maar naarmate de Griekse idealen verslapten en de macht van Hellas begon te kwijnen verschenen er meer en meer semi-professionele "bekerjagers" die alle feesten afstroopten om prijzen te vergaren. Men zag athleten die eerst voor Thebe of Argos gewonnen hadden, nu plotseling lopen of boksen voor Ithaca of Athene. Toen Astylos, een hardloper die voor Kroton placht uit te komen, zich tot burger van Syracuse liet bombarderen, sloegen de verontwaardigde Krotonen het standbeeld dat zij te zijner ere hadden opgericht, in stukken en maakten zij van zijn huis een gevangenis. Er kwam ten slotte een tijd dat het woord van de toneelschrijver Euripides volledig bewaarheid werd: "Van alle tienduizend kwalen die Griekenland kwellen is er geen erger dan het ras van de athleten."

De Romeinen hielden, nadat zij Griekenland veroverd hadden, uit eerbied voor de traditie van een zoveel oudere beschaving, de Spelen in stand. Maar in 393 werden de Spelen afgeschaft door Thedosius I van Byzantium (een vandalisch christelijk heerser), wiens streven het was "alle heidense tempels in de hele wereld omver te werpen". Minder hooggeplaatste christenen uit de omgeving voltooiden zijn werk, geholpen door verscheidene aarbevingen, en zo verdween Olympia voor ruim duizend jaar van de kaart.

Tweehonderd jaar geleden werd de juiste plek opnieuw ontdekt - een malariapoel vol met stilstaand water. In 1875 verkregen de Duitsers door een speciaal

verdrag met de Griekse regering het alleenrecht opgravingen te doen te Olympia. Zes jaar lang legden expedities onder leiding van de grote Duitse archeologen Ernst Curtius en Friedrich Adler de resten van tempels bloot die onder een sliklaag van vijf meter begraven lagen en zij brachten schatten aan het licht als de Hermes van Praxiteles, een van de fraaiste beeldhouwwerken die ooit gemaakt zijn. Ze werden precies op de plaats gevonden waar de Griekse schrijver Pausanias - de Baedeker van zijn tijd - ze volgens zijn zeggen in 174 v.C. gezien had.

Het hedendaagse Olympia ademt de enigszins melancholieke sfeer van vergane grootheid. De tijd heeft de contouren van de met wilde bloemen begroeide ruïnes vervaagd. De met camera's behangen toeristen die (na een nacht in een voortreffelijk hotel) een kijkje komen nemen zien Griekse arbeiders voorzichtig spitten in de wal rond het stadion, weer onder leiding van Duitse archeologen. Het is een langzaam, pijnlijk precies speurderswerk, maar zo nu en dan komt er iets bijzonders aan het licht: een verhelderende inscriptie op een voetstuk, een prachtig, gaaf gebleven bronzen paardje of een fragment van de vergane glorie die de moderne mens vervult van ontzag voor de grootheid en de continuïteit van de Griekse geest die tot uitdrukking komt in hun Olympische Spelen.

Robert Littell.
uit "Het Beste" - Juni 1964.

T U S S E N A A N H A L I N G S T E K E N S

Vrouw tegen slaperige echtgenoot die de wekker afzet: Bekijk het eens zo: je bent een dag dichter bij je voetbalmatch."

Man tegen echtgenote, starend naar een geweldig abstract schilderij:"Ik weet wat hij zeggen wil - hij wil zeggen dat hij geen bliksem van schilderen afweet!"

Chef tegen ondergeschikte: "Ik kan uw onkostennota niet goedkeuren, maar we willen wel de rechten kopen om er een sprookje van te maken."

Matrone tegen belastingsinspecteur: "Ik wou dat jullie je half zo druk maakten over hoe jullie het uitgeven als over hoe ik het uitgeef."

Man tegen opinie-onderzoeker: "Dat is mijn opinie, en ik kan u die van mijn vrouw ook wel geven al is zij niet tehuis. Die is precies tegenovergesteld aan de mijne."

Reisbureau-employé die cliënt een voordelig reisje aanpraat: "U landt in vier landen en vliegt laag over zes andere heen."

TV-reparateur tegen klant na een reparatie: "Ziezo, hij is in orde - klaar om uw intelligentie weer te beledigen."

HET WOORDJE VAN DE PROOST

De Voorzienigheid heeft onze E.H.Proost wat rust voorgeschreven; hij werd opgenomen in de kliniek voor een heelkundige bewerking. Herstel vordert, maar we hebben hem voor 'n woordje niet lastig gevallen en zijn er een gaan "pikken" in "Toren."

O P W E G

Tijdens de voorbije vakantie werden weerom kilometers afgelegd! De chauffeurs en hun autobussen hebben topprestaties moeten leveren, maar niet minder de toeristen en hun al vaak zó overspannen zenuwen. Men moest eenvoudig op weg. Het zou toch al te beschamend zijn geweest terug naar het kantoor te komen zonder "rois", de buurvrouw te ontmoeten en niet over de "Costa Brava" of dergelijke te kunnen vertellen. En wat moeten dan uw kameraden of vrienden wel denken, wanneer men eenvoudig had moeten bekennen dat men "slechts" naar Gent of Brugge is geweest?

Wij mensen zijn altijd onderweg. Reeds van onze geboorte doortrekken wij de gebieden van het leven. We zullen steeds onderweg blijven. Nergens kan men zeggen "het eindoel is bereikt, het ideaal is nu werkelijkheid geworden!" We blijven zoals de toeristen. Zij hebben een doel, doch eenmaal wanneer dat bereikt is, zien zij uit naar de volgende étape. De mens is er nooit en zal hier op aarde er nooit "zijn". Dat is nu een menselijke eigenschap. Het blijft afwisselend een vreugdevol of moeizaam vooruit trekken. Allerhande landschappen gaan we door. De zonnige vol kersebloesem, rijpende met gele graangewassen, mistige en klammige met traag neervallende herfstregen en winterkale die schraal en koud zijn. Zij hebben alle hun aantrekkelijkheden op voorwaarde dat men de ogen wil openhouden en ook luisteren naar de boodschap die elke tijd ons brengt. Ten slotte moet men de bereidheid bezitten om het leven te aanvaarden zoals het zich aanmeldt.

Hoevelen zitten uren en dagen te schokkelen in volle autobussen langs alle mogelijke wegen. Daar ligt een droommeer, ginder is een berglandschap en elders een oude kathedraal of een reuzefijn restaurant. Men gaapt er naar of loopt er omheen en reeds valt de vraag: "Wat is er nog te zien, is dat alles?" Men bezoekt zoveel plaatsen mogelijk, een zware reisroute moet afgewerkt worden en later zegt men: "Dat kon er door, we zagen er allerhande dingen en hier zijn de zichtkaarten en de foto's." Zo lopen ook vele mensen door het leven, zij zien eenvoudig niet wat er groeit in en rondom hen. Zij hebben geen tijd om rustig te luisteren naar de boodschap die elke dag hen gebracht wordt.

Gidsen kunnen wel eens lastige- doch nog wel meer nuttige en onmisbare mensen zijn. Wie hen volgt zal veilig de bergen beklimmen, of iets vernemen over schoonheid en stijl. Volg rustig zijn weg dan komt men er. Let wel op: hij weet ook niet alles. Hij moet zoeken en nadenken en wellicht is er een

toerist die er meer van weet. De gids zal er zijn kennis mede verrijken. Het wordt een dialoog. Daardoor wordt het samengaan met de evenmens prettiger. Is de Kerk niet onze gids? Haar volgen is niet altijd aangenaam,doch een veilige gids is zij wel. Laten we eerst met aandacht luisteren naar de evangelische boodschap, daarna pas kunnen wij het persoonlijk gaan verwerken in ons leven. Ook hier is niet alles volmaakt en steeds blij wanneer er nieuwe vergezichten geopend worden en men haar wijst op nieuwe inzichten. Het wordt aangenaam wanneer we samen mogen zoeken.

De Kerk is het volk van God op weg naar zijn einddoel. De reisgroep is niet volmaakt. Hij is op zich een onbekende. Elkeen brengt iets van zijn persoonlijkheid binnen. Het kan een aangename of zeurende gezel zijn, we moeten hem nemen zoals hij is. Niet alles valt mee onderweg: de spijskaart, het hotel of het weer. Het had beter kunnen zijn. Wij hebben ingeschreven. Wie blij weet te aanvaarden maakt er altijd een gezellige reis van.

Wij zijn ingeschreven op Gods reisbureau door ons doopsel. Hij is de ontwerper van de reis en de gids. Wij kennen wel het doel, maar het blijft een boeiende verraddingsreis. Dat op weg zijn, dat geleid worden door onvermoede landschappen, maakt het leven zeer afwisselend en spannend. Soms begrijpen we er helemaal niets meer van en allerhande vraagtekens worden gesteld tot er plots een nieuw vergezicht wordt voorgelegd. Dat verklaart veel, doch onze oren en ogen zijn zó gesloten dat wij er niets of niet veel van begrijpen. Is dat wellicht niet de reden dat wij gaarne onze eigen wegen willen gaan? Wij aanvaarden zijn plan niet en dan maken wij grote omwegen en verliezen wij veel tijd.

Keer terug dan tot Hem, sluit u opnieuw aan bij de groep en neem aan wat de reisleider Christus u aanbiedt. Dan wordt elke dag van ons leven heel zeker een: g o e d e r e i s.

- § - § - § - § -

G E B E D van auto- en motorijders.

Almachtige en algoede God,

Gij hebt aan de chauffeur en aan zijn medereizigers het leven geschonken.

Maak dat hij dit kostbaar geschenk niet door drankzucht of door ongeduld, door roekeloosheid of overhaasting in gevaar brengt.

Geef hem, o Heer, een vaste hand en een waakzaam oog, opdat niemand door zijn schuld of onvoorzichtigheid in gevaar komt van verwonding of dood.

En Gij, die ons aller lot in handen hebt, wil ook zorgen dat niet anderen - buiten zijn schuld - hem en zijn reisgenoten een ongeluk aandoen.

Mogen uw engelen hem en ons geleiden op al onze wegen.

Laat ons tenslotte steeds denken aan een goede en laatste reis naar U, onze barmhartige en liefdevolle Vader. Amen.

TECHNISCH HOEKJE

De Opgelegde Grondoefeningen 1965 voor turners + 15 jaar verschenen in "Hermes", en met het aanleren ervan is reeds begonnen. Zodra de verduidelijkende tekeningen in ons bezit zijn, hopen we ze u in ons kringblad af te drukken. Intussen zal het van uzelf afhangen hoe gauw ze gekend zijn.

Reeds een drietal weken is onze T R A M P O L I N E in ons bezit, en maakt het voorwerp uit van veel genot.

Het voorstel van onze deelgenoot Alfons Janssens, dat door de algemene vergadering van maart l.l. werd goedgekeurd, om voorschotten te vragen aan leden en sommige ereleden en sympathisanten, kende dus het gewenste succes. Deze voorschotten dienen binnen de drie jaar terugbetaald. Het T.C. mag vooral dit laatste niet vergeten, en zich blijven inspannen om door extra-aktiviteiten deze gelden te verzamelen. De voorzitter staat borg voor deze terugbetalingen. Moest het T.C. in gebreke blijven zal de voorzitter TE diep in zijn zak moeten schieten, wat wel niemand zal willen.

De trampoline die we bezitten is van het merk "EUROTRAMP", waarvan onze turner Karel Van Damme de vertegenwoordiging heeft. Omdat Karel zo'n degelijke "societair" is heeft hij zijn % te onzen voordele laten vallen, wat ons in staat stelde een aangepaste bedekking voor de elastische spanners bij te bestellen - een grapje van ruim 7000 Fr - zodat het gevaar van tussen deze spanners te belanden, met alle miseries vandien, opgeheven wordt. We zeggen zeer hartelijk dank aan Karel Van Damme.

De kostprijs van onze trampoline bedraagt: 32.469,- Fr.

Tot uw heil laten we hier een eerste reeks opmerkingen, raadgevingen, enz. volgen in verband met het trampolinespringen. Ze werden overgenomen uit een brochure van het NILOS, ons door onze federatie bezorgd, en van de hand van Mej. N.WUILKIN, Lic.L.O. en Mr. R.Croonenborghs, Lic.L.O., terwijl Mr. Raf Vleeshouwers van "Sterk en Lenig" te Drongen, de Nederlandse tekst verzorgde.

WAAROM TRAMPOLINESPRINGEN?

Twee opvattingen kunnen worden voorop gesteld:

1. Het trampolinespringen wordt beschouwd als doelmatig, oorspronkelijk en aangenaam middel om de bewegingscoördinatie beter te ontwikkelen en de hoedanigheden van moed, durf, wilskracht hoger op te voeren. Tevens is het voor de jeugd steeds aangenaam aan de drang naar het gewaagde te kunnen voldoen. De trampoline mag niet als een doel op zich zelf worden beschouwd. In dit geval zou men terugkeren naar de eerste bestemming van de trampoline nl. het circus.

   De trampoline is tevens een toestel voor ontspanning als voor opvoeding.

2. Het trampolinespringen kan nuttig gebruikt worden als voorbereiding voor het kunstduiken en voor de tumbling. Ze is ook een eenvouwige vorm van intervaltraining. In de U.S.A. oefent elke duiker vooreerst op de trampoline vooraleer zijn specialiteit hoger op te voeren te water. In Zwitserland wordt de trampoline gebruikt voor het ontwikkelen van het algemeen uithoudingsvermogen en van het weerstandsvermogen van de beenspieren van de skiërs.

PRAKTISCHE SCHIKKINGEN VOOR EEN TRAMPOLINELES.

1. Uitrusting.
   Lichte schoeisels (sandalen) of gym-pantoffels met niet glijdende zolen. Lichte en volledige bovenkleding (bescherming van knieën, schouders, romp). Spring nooit met blote voeten of met blote romp (transpireren - hygiëne!).Leg de bril af of maak hem behoorlijk vast.

2. Opstelling van het toestel.
   Nagaan of het toestel volkomen horizontaal is opgesteld en de opstelling nazien.
   Er op waken dat de voet van het toestel niet in de grond wegzinkt. Toestellen voorzien om op de trampoline te stijden of af te dalen (springkast, bank, trapje). Tapijten leggen rond de trampoline. Het internationaal reglement voorziet een vrije ruimte van 5 m. rond de trampoline.

3. Opstijgen en verlaten van het toestel.
   De trampoline bestijgen langs de voorziene toestellen. NOOIT van de trampoline op de grond springen. De onderste ledematen zouden het verschil in elasticiteit pijnlijk aanvoelen.

4. Aantal gymnasten per trampoline.
   Steeds moeten er VIER bewakers rond de trampoline staan. Een te groot aantal deelnemers aan één toestel, laat geen efficiënte arbeid toe en de bewaking lijdt er onder.
   De rol van de gymnasten rond het toestel bestaat er in de bewegingen van de werkende turner zorgvuldig te volgen en tussen te komen in geval van moeilijkheden.
   Indien uw makker op ongelukkige wijze langs uw zijde van de trampoline dreigt te vallen, trek u dan niet weg of vlucht niet voor de gymnast die in moeilijkheden verkeert; duw heem heel eenvoudig op het springdoek.

5. Duur.
   Blijf nooit langer dan één minuut op de trampoline. Zoek niet ten allen prijze totaal buiten adem te komen.
   Enkel een zorgvuldige en methodische arbeid laat toe vlugge vorderingen te maken zonder gevaar.

ENKELE RAADGEVINGEN.

a. Rond de trampoline moet alles weggeruimd worden. Spring niet in de nabijheid van balspelen.

b. Om hygiënische redenen is het dragen van pantoffels noodzakelijk. Wrijf even met de voeten op de grond alvorens op de trampoline te stijgen.

c. Spring niet zonder bewaking.

d. Spring vooral in het begin niet te hoog. Kontroleer uw bewegingen in de ruimte.

e. Blijf in het midden van het springdoek.

f. EEN minuut volstaat voor uw hart.

g. De allergrootste zorg moet besteed worden aan de basissprongen. Dit is allernoodzakelijkst om de onmisbare automatismen te verwerven om tot de élite te kunnen opklimmen.

h. De gymnast moet leren de trampoline te kontroleren en het omgekeerde mag niet het geval zijn.

ELEMENTAIRE SPRONGEN EN REMMEN.

a. Gewoon marcheren op de trampoline.
b. Ter plaatse huppen - stoppen door buiging van de benen.
c. Springen met in de ruimte gesloten en gebogen benen (knieën voorwaarts geheven.)
d. Springen met in de ruimte gesloten en voorwaarts gestrekte benen.
e. Springen met de benen voorwaarts geheveven en gespreid.
f. Springen met dwars-gespreide benen.
Maak niet te veel kaarsrechte tussensprongen tussen de opgelegde oefeningen; drie tussensprongen betekenen een maximum.
Sla de trampoline gade.
Eindig elke oefening met een juiste remming.
g. Verbindingen van 2, 3, 4 elementaire sprongen.

(Nog wat meer in volgend kringblad.)

VOORZIENE AKTIVITEITEN VAN DE KON.BELG.KATH.TURN-EN SPORTFEDERATIE.

Vermoedelijke data

24 oktober 1964: Ontmoeting België-Nederland. (jongeren.)

8 november ,,: Ontmoeting België-Nederland. (seniors.)

28 november ,,: Ontmoeting België- Oostenrijk.

20 december ,,: Studiedag (techniek) voor de leiders-leidsters-belangstellenden.

1965: De bondskampioenschappen zouden plaats hebben op 14, 21 en 28 februari. De zaalkampioenschappen zijn voorzien voor 25 april.

.....

Nota: Het is onze ABSOLUTE wens aan deze zaalkampioenschappen deel te nemen. Daartegen moeten dus de opgelegde grondoefeningen zijn gekend. Het eerste en laatste woord ligt bij de leden, met hen zullen we staan of vallen. Willen ze ons ten allen prijze toch ontgoochelen, ze hebben de gelegenheid, maar zijn dan ook verantwoordelijk voor de gevolgen.

.....

De bondscursussen zullen dit sportjaar hun aanvang nemen. Dit jaar zal het gaan om de titel van animator om in 1965 te vervolgen met de titel van Monitor.
(Wie zich hiervoor interesseert kan inlichtingen bekomen bij voorzitter en secretaris.)

WOORDJE VAN DE SECRETARIS - Over de Medische Sportkeuring

Beste Vrienden,

Eindelijk is het er dan toch van gekomen dat uw secretaris een woordje neerschrijft, al is het dan ook een woordje vol "aanbevelingen". Inderdaad, binnen weinige weken staan we weer voor de Medische Sportkeuring, met al de miserie hieraan verbonden.

Miserie, zeg ik, en ik denk dat deze uitdrukking niet te sterk is. Tweehonderdvijftig leden dienen opgeroepen....twintig per avond....twee avonden per week....minstens zeven weken lang.... En alles bijeengenomen zou dat nog niet zo erg zijn zo die twintig opgeroepenen allen omzagen. Helaas, telkens stuurt een deel der "genodigden" zijn kat....

Gevolg: nieuwe oproepingsbrieven, bijkomende week werk....

Het staat nu wel vast dat het voor sommige leden absoluut onmogelijk is zich op de gestelde datum aan te bieden en wij begrijpen zulks ten volle. Iedereen heeft nu eenmaal verplichtingen waaraan hij zich niet kan onttrekken, maar we kunnen toch moeilijk aannemen dat twintig van de dertig opgeroepenen belet zijn....(wat vorig jaar voorviel....)

Beste turners, denkt U ook niet dat met een beetje goede wil hieraan veel zou kunnen verholpen worden?

Zich aanbieden op de Sportkeuring is een karwei! We gaan reeds naar de winter; de avonden vallen vroeg in, het wordt gezellig thuis, en het kost moeite zich uit de intieme sfeer los te rukken....Maar toch....Ge zijt lid geworden van de turnkring....Ge zijt turner....Doe dus die inspanning! Het is voor uw welzijn en tevens voor het welzijn van uw Kring die alléén toelage ontvangt voor hen die de Medische Sportkeuring ondergingen.

U krijgt gratis een volledig medisch onderzoek. Ge weet dan of ge nog "fit" zijt voor sportbeoefening, terwijl uw kring van de centen die aan uw keuring verbonden zijn kan profiteren, weerom voor uw welzijn.

Is het niet triestig dat uw kring, die jaarlijks met financiële moeilijkheden te kampen heeft, geld ziet verloren gaan enkel en alleen omwille van uw nalatigheid, omdat U zich niet hebt aangeboden???

Vorig jaar zagen eenentwintig leden niet om niettegenstaande menigvuldige herinneringen. Zij hadden misschien een reden maar het is toch spijtig, zeker wanneer we daartegenover mannen gezien hebben die werkelijk het onmogelijke heboen gedaan om er toch te geraken! Vooral aan deze laatsten nogmaals dank!

Beste vrienden, hiermede eindig ik mijn epistel in de vaste hoop dat mijn woorden niet ijdel zijn geweest!

Uw secretaris,

L.Van Hoeck.

P E R S O N A L I A

ZIJ GAVEN MEKAAR HET JA-WOORD.....

Mejuffrouw Liliane De Ruysscher, zuster van onze muzikant-soldaat Willy, en Mr. Walter Vermeulen, op zaterdag 8 augustus j.l.

Onze turner-gewichtheffer Nicolas VAN SCOM en Mejuffrouw Marie-Louise Hendrickx, op zaterdag 5 september j.l.

Dat Godes hulp en Moeders zegen
maken van uw levenswegen
paden, waar de liefderozen
beheersen zullen 't doornental;
waar 's Heren gaven milde geven
glimlach in dit tranendal.

VIERDEN HUN ZILVEREN HUWELIJKSJUBILEUM

onze chef-tambour Albert TIMMERMANS en zijn echtgenote op vrijdag 4 september j.l.

Onze muzikanten hebben volgaarne aan hun verzoek voldaan en zijn hun chef-tambour en zijn echtgenote een daverende serenade gaan brengen. De jubilarissen lieten die blijken van genegenheid niet onbetuigd en hebben de kelen van onze muzikanten zó natgespoeld dat ze nog voor verschillende serenades en een paar taptoe's zullen toekomen.

Aan de jubilarissen: Ad multos annos !!!

EEN ZOON WERD GEBOREN....

in het huisgezin van onze muzikant Antoine Puttenaars, op 25 juni 1964.

De langverwachte lieveling kreeg in het H.Doopsel de naam PATRICK.

en

in het huisgezin van onze turner Jozef De Groof, op 21 juli 1964. Mevrouw en Jozef en Jefke lieten ons weten dat de nieuwe speelkameraad gekerstend werd en de naam JOHAN kreeg.

.....
Zou 't geluk verminderen
Waar de last vergroot?
Zou men armoe lijden
Om een mondje meer?

Ach, waar mensen strijden
Helpt de Heer!

Hartelijke gelukwensen!!!

HERKIEZING RAADSLEDEN

Tijdens de statutaire vergadering van 11 november e.k. zullen de deelgenoten verzocht worden om de plaatsvervangende funktie van secretaris van Mijnheer Louis VAN HOECK om te zetten in Beheerder-secretaris. zie Art. 14 van de reglementen.

.....

Tijdens hogervermelde vergadering moet ook de herkiezing van de raadsleden van het Technisch comité en het Muziekcomité gebeuren.

Zijn stemgerechtigd, alle leden die ten minste drie maanden lid zijn en 18 jaar zijn geworden en de leiders. Dus NIET de beheerraad. Zie art.19/8a.

Zijn aftredend en herkiesbaar:

T.C.	Muziekcomité
HH. de Vries Jos	HH. Baetens Edward
Janssens Jean	Paenen Jos
Van Damme Karel	Van Leekwijck Michel
Verelst Frans	Van Nuffel August

De kiezing geschiedt zoals voorzien in de reglementen, art. 19/8

De leden die achtien jaar zijn geworden en nog niet in het bezit zijn van een reglementenboekje, en zij die het hunne zouden verloren zijn kunnen er eentje vragen aan de voorzitter van hun comité. (Mr. De Smet of Mr.Schroyens)

BELANGRIJK

De raadsleden die niet verlangen herkozen te worden moeten hun ontslag indienen bij de secretaris van hun comité vóór 1 november a.s.; en nieuwe kandidaten kunnen hun kandidatuur stellen, ook bij de secretaris van hun comité, ook vóór 1 november a.s.

Nieuwe kandidaten moeten 18 jaar oud zijn geworden en minstens 1 jaar lidmaatschap in hun afdeling hebben.

Secretaris T.C.: Mr. Jan Schrey, Kaphaanlei 28, Mortsel.
,, Muziekcomité: Mr. Hugo Corens, Oude Baan 42, Mortsel.

De heren secretaris leggen de lijst van de kandidaten vóór aan de beheerraad uiterlijk op 5 november a.s. p/a de secretaris.

.....

Leden die achtien jaar zijn geworden en nog niet bij de deelgenoten werden opgenomen worden aangeraden art. 8 en 8a aandachtig te lezen, en zo gewenst hun aanvraag om als deelgenoot te worden opgenomen bij de beheerraad in te dienen, p/a dhr.Secretaris L.Van Hoeck, Armand Segerslei 12, Mortsel.

G E V O N D E N V O O R W E R P E N

Ik heb een hekel aan luie kinderen als ik bedenk dat ik op uw leeftijd dag en nacht werktte, zondagen en feestdagen, en zelfs nog meer.

We hebben een mooie kamer te huur voor alleenstaande heer van 3 op 5 meter.

Wilt u ons zo gauw mogelijk een moto met een sidi-car zenden?

Hij was bewonderenswaardig, hij ontving het bericht met Olympische kalmte.

Kunt u mij enkele boeken aanduiden die een meisje van 15 jaar kan lezen met de ogen toe.

Denk in de spurt niet aan uw voorwiel, laat uw tegenstrevers uw achterwerk bewonderen.

Na mijn dood wil ik mij aan een lijkschouwing onderwerpen, want ik wil absoluut de reden van mijn dood kennen.

Pasteur is een groot geleerde die de pokken heeft ingevoerd, alsook de hondsdolheid en tal van andere ziekten. Hij heeft ook de microben ingevoerd die gekweekt worden in groetensoep en gepasteuriseerd melk.

Een vaccinatie dient om zich te beschermen tegen de ziekte voor ten minste zijn ganse leven. Vóór de inenting worden de microben afgekookt in bouillon; dat noemt men dan entstof.

De mens heeft een zichtbare temperatuur van 37°

Het verschil tussen een medicale en athmospherische termometer is dat deze laatste op een planje is bevestigd.

De kwik van een gewone termometer noemt men mercuur, maar in een medische termometer noemt men dat mercurochroom.

Om een auto-infectie te vermijden worden de chauffeurs aangeraden de zetels te overtrekken met kiemvrije houssen en te rijden met open vensters om de frisse lucht binnen te laten.

Men moet langzaam eten, anders krijgt de spijsvertering krampen aan de maag.

Wanneer de lever alcool ziet voorbijvloeien bibbert ze van schrik.

De gezichtszenuw is deze die lumineuze gedachten naar de hersenen brengt.

Wanneer men bijziend is moet men een optimist raadplegen.

D E C O M I T A R D

Dokter Luyten, specialist in physioterapie te Antwerpen, gaf ons gaarne toelating om dit artikel van zijn hand, dat verscheen in het augustusnummer 1964 van "Sporta", in ons kringblad over te nemen. We danken Dr.Luyten zeer hartelijk.

Zoals U al lezende zult merken is dit artikel niet op de eerste plaats voor een turnvereniging bedoeld; we denken zelfs dat de schrijver helemaal niet aan turnverenigingen zal gedacht hebben. Maar, er zijn zeer vele aanknopingspunten en gedachten die ook voor ons zijn bestemd, en.....het kan zeker geen kwaad dat onze eigen sport-supporters-hersenen eens worden opgefrist, zo wordt wellicht menige tong wat rust gegund.

Men vraagt zich dikwijls af hoe het mogelijk is dat sommige mensen zoveel tijd kunnen vrij maken voor hun club. Ze zijn beheerder, bestuurslid, selectieheer, of wat ook. Minstens één avond per week een vergadering; 's zondags present bij de wedstrijden; meermaals ook bij de trainingen of oefenpartijen. De voorzitter moet heel wat contacten leggen, de secretaris zijn verslagen en briefwisseling bijhouden, de schatbewaarder zijn boekhouding. Alleen ingewijden beseffen wat bergen werk door comitéleden dient verzet te worden.

Waar halen deze mensen de moed, om jaar in, jaar uit vol te houden? Men kan toch niet beweren dat zij het doen uit geldgewin, want slechts enkele grote clubs kunnen zich de weelde veroorloven een vrijgestelde te betalen. Doen zij het uit politieke beweegredenen? Om invloed en aanzien in de maatschappij te veroveren? Uit machtswellust of ongezonde ambitie?

Kwatongen zullen wel een uitleg weten te geven en U vertellen waarom die leiders zo vasthouden aan hun plaatsje. Vaak zelfs wordt er smalend over die "comitards" gesproken. Zij zijn niet volks genoeg, staan te ver van hun spelende leden of evolueren niet voldoende mee. Wat zij aan de bestuurstafel goedgekeurd hebben, wordt becritiseerd of verkeerd geïnterpreteerd.

Ik meen dat in vele clubs een al te sterke tegenstelling gegroeid is tussen de comitéleden en de acterende leden. Ik schrijf bijna ACTIEVE leden, precies of de comitards slechts passieve leden zouden zijn! Die tegenstelling is natuurlijk het sterkst uitgesproken in de clubs waar de spelers premies of vergoedingen ontvangen: de bestuursleden zijn de werkgevers en de acteurs de werknemers.

Waar de sport een commerciële inslag krijgt, geraakt de verhouding bestuur-spelers verstrikt in een net van sociale verhoudingen. Hier dient de strikte rechtvaardigheid toegepast te worden. Geen sentimentele liefdadigheid, geen aalmoezen, geen improvisatie. "De spelers moeten uit onze handen

pikken", hoorde ik een clubleider zeggen. Precies of zijn kosteloze medewerking aan de club een reden mag zijn om de betaalde spelers aan zijn willekeur te onderwerpen. Neen, alleen de sociale rechtvaardigheid, gebaseerd op concreet geformuleerde overeenkomsten, kan hier de juiste gedragslijn bepalen.

Maar laten wij het nu houden bij de amateursverenigingen. Hier dient de verhouding bestuursleden-spelers gegrondvest op het gezagsprincipe. In elke gemeenschap waar meerdere mensen samen arbeiden aan hetzelfde doel, dient leiding te zijn. Zonder gezag, zonder leiding, geen groepswerk - dus ook geen clubleven - mogelijk. Elkeen die zich lid maakt van een club, moet kunnen aanvaarden dat bepaalde mensen geroepen zijn om de reglementen te doen eerbiedigen en de werking te ordenen. Het spreekt vanzelf dat deze leiders slechts één doel voor ogen moeten houden: het welzijn van de club. Beslissingen die een andere bedoeling zouden hebben, zullen onvermijdelijk kritiek en tegenstand uitlokken.

Het leiden van een club moet steunen op democratische principen; dit wil zeggen, dat het besturend comité, in gezamenlijk overleg, en wellicht ook na stemming, zijn besluiten treft. Het comité moet in grote lijnen de mening van de meerderheid vertolken, tenzij de meerderheid klaarblijkelijk verkeerd zou oordelen, omdat alle gegevens niet bekend zijn. Zo kan het clubbestuur soms onverwachte beslissingen nemen, omdat bijvoorbeeld bepaalde financiële details alleen door het comité gekend zijn.

Het comitélid moet ook verantwoordelijkheid durven nemen. Gezag dragen betekent ook verantwoordelijkheidsbesef. Misschien is dit wel hetgeen het zwaarst weegt en de taak van comitard zo onaangenaam maakt. Want men neemt niet steeds de juiste beslissing. Iedereen is dan ook niet geschikt om leider te zijn; want buiten een geestelijk evenwicht moet men ook lichamelijk gezond zijn.Het doorwegen van het verantwoordelijkheidsgevoel kan voor sommigen te zwaar zijn. We kennen inderdaad verscheidene dirigenten die gaan lijden zijn aan een manager-ziekte, omdat heel hun persoonlijkheid te veel opgeslorpt werd door de zenuwslopende taak van het leiderschap.

En toch ligt het voor de hand dat een bestuurslid heel wat goed kan stichten in zijn club. Wij spraken reeds over het hoogste doel: het welzijn van de club. Maar in die club is de waarde van elk lid en de waardigheid van de persoon een onaanvechtbaar recht. Eerbied voor de menselijkheid van iedereen is de hoeksteen van een gezond clubleven.

Daar moet de comitard over waken: dat niemand ten onder gaat aan de belangen van de club; dat niemand benadeeld wordt in zijn persoonlijke of familiale belangen, dat godsdienstige en politieke overtuigingen niet onder de voet gelopen worden. Het bestuuslid toont belangstelling voor de vreugde en het lijden van zijn clubleden, voor zijn studies en zijn beroepsprestaties.

Zo krijgt de comitard ook een dienende taak. Hij helpt de sportbeoefenaar in zijn ontplooiing op het speelveld, maar ook in het leven. Hij moedigt aan bij tegenslag of ongeluk; hij waarschuwt voor hoogheidswaanzin bij succes of overwinning. Hij verdedigt in alles en bij allen de geest der ware sportiviteit. Hij tracht zelf het voorbeeld te zijn van fair-play, eerbied voor de tegenstrever en voor de reglementen. Sportbeoefening blijft tenslotte een opvoe-

ding tot schoonmenselijkheid.

Sporta-mensen kunnen in hun club hun apostolaat uitbouwen; door een leidende funktie te aanvaarden kunnen zij, elk in hun midden, een geest van christelijke sportiviteit verspreiden.

Mogen vele Sporta-leden de naam van comitard eer aandoen!

Dr. W. Luyten.

34 e LEERLINGENGOUWFEEST - MORTSEL, 29 en 30 MEI 1965

Al wordt er nog niet veel "van de toren geblazen", de voorbereiding van het leerlingengouwfeest is reeds volop aan gang. Verschillende contacten zijn reeds gelegd. Ook het begin is hier moeilijk in deze zin, dat men niet naar B kan vragen vooraleer men op A antwoord heeft ontvangen.

Wat werd reeds vastgelegd?

Op 14 maart l.l. ontvingen we vanwege het Gouwbestuur een antwoord op ons schrijven dd. 24 februari dat ons een bevestiging bracht dat ons het inrichten van het 34e Leerlingengouwfeest werd toevertrouwd.

Op 16 september j.l. ontvingen we de beslissing van het Schepencollege genomen op zijn zitting van 15 september, en dat antwoord gaf op de drie door ons gestelde vragen:

1° Er wordt toelating verleend een leerlingengouwfeest en een muziekwedstrijd in te richten op 29 en 30 mei 1965.
2° Er wordt ons voor beide prestaties een toelage van 20.000,- Fr verleend, nog voor te leggen aan de gemeenteraad.
3° We ontvingen toelating om op al onze druksels ter zake melding te maken van " de steun van het Gemeentebestuur.

Bij de besprekingen van het grondplan waarop we het Leerlingengouwfeest gaan optrekken worden alle leden van alle comités betrokken. De uitslag van de besprekingen in eigen comité en de richtlijnen voor verdere ontwikkeling van gedachten en aktie, worden gebundeld in wat het "INRICHTEND COMITE" wordt genoemd en waarop leden van de onderscheiden comités zitting hebben.

Het INRICHTEND COMITE is als volgt samengesteld:

Beheerraad:	Proost:	E.H.Smit
	Erevoorzitter:	Mr. Fr. Pepermans
	Voorzitter :	Em.Truyts
	Ondervoorzit.:	J. De Smet
	Secretaris :	L.Van Hoeck
	Schatbewaarder:	H.Van Stappen
T.C.	Voorzitter :	K.Schroyens
	Leider pupillen :	Alf. Heps
	Secretaris :	J.Schrey

Muziekcomité	Muziekchef :	J.B.Van der Heyden
	Secretaris :	H.Corens
Medewerkerscomité	Voorzitter :	Alb.Geeraerts
	Raadslid :	Alb.Hoes
Afdelingsvaders	:	J.Rousseau
	:	Alb.Wouters

Hierbij moeten de afgevaardigden van het Gouwbestuur nog worden toegevoegd.

Zoals we dit voor het Gouwfeest in 1959 hebben gedaan - voor turners +15j. wordt nu in engere kring een plan bestudeerd die een basis van besprekingen kan vormen, zonder dat er veel tijd verloren gaat met tasten en zoeken om tot een beginstadium te komen; zodra dit klaar is zal een eerste vergadering worden bijeengeroepen. We hopen tegen Nieuwjaar het 34e Leerlingengouwfeest op papier te hebben.

We willen bij dit Leerlingengouwfeest een evolutie betrachten, geen revolutie! wat niet zeggen wil dat er bij een evolutie soms geen revolutionaire ideeën mogen tussengeweven: maar wie een traditie wil doden begaat een dwaasheid, want traditie verbindt de jaren tot een sterke ketting. Maar elke schakel drage een eigen jaarmerk.

De vragen die uw voorzitter en zijn naaste medewerkers op dit ogenblik bezighouden zijn:

Hoe houden we een traditie gaaf en omspinnen we ze met een hedendaags netwerk?

Niemand vertrekt nog graag te vroeg van huis: hoe kunnen we wat later aanvangen en toch zonder haasten gedaan krijgen?

Hoe kunnen we, naar de nieuwe geest van de Kerk, een gemeenschapsmis samen beleven en er in echte liturgische geest toch een turnerstoets aan geven?

Hoe kunnen een feest organiseren die de toeschouwers kan boeien en toch de jonge turners doen overvloeien van geestdrift?

Zullen we fantazie genoeg bezitten om dit gouwfeest zo in te kleden dat de jongens zich geen moment vervelen en blij naar huis gaan omdat ze werkelijk een dag hebben beleefd,kerels van turners waardig?

Zal het Gouwbestuur ons waardig genoeg en bekwaam genoeg achten om dat allemaal aan te durven? ....Maar, de wereld is aan de durvers!

Ge ziet, beste mannen, er broedt wat te Oude-God! Als gijlie nu ook moe gaat durven en mee verwezenlijken, dan mogen we gerust zijn, er groeit iets énigs te Oude-God!

Leider Alfons Heps zal de algemene leiding nemen; en hij is braaf en lang en bekwaam genoeg om dat aan te kunnen. Ge zult zien, dat wordt DE dag van zijn leidersloopbaan. Hij is van nuaf aan trainen om alle dagen wat minder te slapen en toch fit te blijven, want de laatste twee nachten vóór het Leerlingengouwfeest slaapt hij geen oog!.....Hij zal alléén niet zijn...

N O Z E M

Gaston Durnez.

Ik draag sinds lange tijd mijn haar
vierkant en kort gelijk Cesar,
die knul uit Rome die perfect
op...dingen....Marlon Brando trekt.
En baskets draag ik aan de voet
want zware schoenen zijn niet goed
wanneer wij ruiten stukken slaan
en daarna moeten lopen gaan.
Beng! Djing! Boem! Wij zijn in form
dank zij James Dean zijn uniform.
Mijn moeder zegt: Het staat niet fijn.
En pa zegt dat wij nozems zijn.

Ik draag geen speldjes van een bond,
ik draag geen missieblaadjes rond,
ik draag geen zorg voor mijn gedrag,
ik heb geen eerbied voor 't gezag.
Ik vrij met Lies en Mies en Fien,
dat heb ik op de film gezien,
en als ik een motor hebben zal
dan rijd ik rond met hels geknal.
Und Peter Krauss, die hab ich gern!
Ik rook 'n roll, ik ben modern!
Beng! Djing! Boem! Wij zijn in form
dank zij James Dean zijn uniform.
Mijn moeder zucht: Het staat niet fijn.
En pa zegt dat wij nozems zijn.

Wij zijn de jongens van de straat
waarnaar gij droef te kijken staat,
waarvoor gij 't hoofd zo schudt en zegt:
de jeugd van heden is toch slecht!
Maar hebt gij ook al eens bedacht
wat GIJ ons te bekijken bracht?

Twist, intriges, vechten, dood,
machtswellust en hongersnood.
Hebt gij, deugdelijke lieden,
ons iets anders nog te bieden?

Boedapest en Poznan,
Buchenwald en Eichman,
Nagasaki, Hirosjima.
Ging er al zo lange tijd
dat gij die vergeten zijt?

Beng! Djing! Boem! Straks komt de form
en loopt gij allen in uniform
voor Formosa of voor Berlijn.
En dan zegt Pa dat WIJ de nozems zijn!

W A T G E B E U R D E

Geen enkele aktiviteit tijdens de vakantiemaand augustus, en we hebben nog meer dan vroeger moeten ervaren dat er tijdens de vakantie zeer weinig vóór-organisatie mogelijk is: altijd is er iets of iemand niet te vinden, tot men er ten lange laatste wel verplicht is er gaan bij te zitten en te zuchten dat juli en augustus twee verloren maanden zijn en de machine in september wel langzaam terug aan gang zal geraken....

Het secretariaat bleef werkzaam, en zo tussen twee schildersborstelstrepen in, werd de organisatie en bijhorende paparassen voor het ontvangen van de bijdrage in een hernieuwd kleedje gestoken.

We hadden een bijeenkomst met onze afdelingsvaders, hebben ontroerd gehoord hoe ernstig en plichtsbewust zij het opnemen; mochten zeer verheugd Mr. Moens opnemen als afdelingsvader voor de pupillen; mochten met een gevoel van verlichting Mr.Jan Schrey - voor de volwassenen - en Mr. Henri Van Minnebruggen - voor de juniors - de documenten bezorgen voor het innen van de bijdrage en het in orde brengen van de nieuwe lidkaarten; legden enkele hoopgevende kontakten voor het opnieuw starten van onze veteranenafdeling en zijn bezorgd gaan piekeren hoe we onze oude getrouwe voorbeeldgevende veteranen, die omwille van ongewenste beletselen niet meer in de turnrang kunnen staan, toch bij ons houden; en hebben helaas tevergeefs gezocht naar een afdelingsvader voor onze leerlingen te Oude-God.

20 september 1964: H.Sacramentsprocessie te Oude-God, H.Kruis.

Men heeft te H.Kruis de weermaker uitgedaagd door een kwartier na een fameuze stortvlaag de processie toch de weg op te sturen; wel scheen de zon even, maar van op een troon van donkere dreigende wolken. Wat niet te vermijden aan de hemel stond getekend gebeurde: halfweg opnieuw een stortvlaag. Kostbaar gouden gewaad zocht een schuiloord; galakostuums moesten enkele ogenblikken hun statigheid prijs geven om onderdak te zoeken; een in opbouw zijnde woning bood voor een hoopje schamele beschutting; en druipnatte kinderen in helwitte plechtige-kommunie-kleedjes, chiro- K.S.A.- en turnhemden liepen onder een neerpletsende regen huiswaarts.....

22 september 1964: Onze muzikanten brachten een blije noot tijdens hun Taptoe ter gelegenheid van Mortsel-Jaarmarkt.

- In vorig nummer verscheen onder de rubriek "HOE KRIJGEN WE ONZE KAS AAN 'T GLIMLACHEN" een oproep voor een papierslag.

Het comité van de medewerkers heeft tijdens een vergadering dit voorstel met zoveel nuchtere argumentatie, met zoveel werkelijke moeilijkheidproblemen, met een ontmoedigend feitenmateriaal dat de opbrengst het werk niet kon dekken, het voorstel van de beheerraad onherroepelijk gekelderd. De beheerraad was niet zo dom om tegen zoveel nuchtere bezadigdheid toch zijn gedacht door te drijven, en heeft het voorstel van het medewerkerscomité met twee handen aanvaard: een wafelenbak op 31 oktober en 1 november.

W A T G E B E U R E N M O E T

Zodra mogelijk uw bijdrage 120 fr betalen voor het nieuwe turnjaar 1964-65.

31 oktober en 1 november 1964: Wafelenbak waarvan we hopen dat de opbrengst een ongewenst gat in de kas zal stoppen. Wafelen eten is dus de boodschap!!! Er zal niet geleurd worden van deur tot deur, onze Deugd en Volharding-familie,met hun naaste familie en vrienden,is groot genoeg om een bestelling te verwezenlijken groter dan de bakkers kunnen baas geraken.
Tijdig ontvangt u hierover het nodige nieuws en bestellingsformulieren. We kunnen dit reeds zeggen: de prijs is vastgesteld 7.50 fr per wafel, en 3 wafels voor 20 fr. Er zal ook gelegenheid zijn om in de opgesmukte turnzaal, bij een stukje muziek en een tas koffie een wafel "recht uit het ijzer" te komen eten. We menen ook dat de dag van Allerheiligen, dat bij voorkeur een dag is voor familiebijeenkomsten, een geschikte gelegenheid is om een wafelenbak te organiseren.

7 november 1964: VERJARINGSTURNFEEST.
Turnleiders en turners het wordt brandend tijd om hieraan te denken. Als we goed tellen blijven er nog 6 weken!

11 november 1964: HERDENKING VAN ONZE STICHTING,
HERDENKING VAN DE WAPENSTILSTAND.

8 uur: H.Mis tot zielelafenis van onze overleden stichters, leden en ereleden.

Daarna: Ontbijt in de turnzaal voor alle leden van de vereniging.
Statutaire vergadering:

Voor de deelgenoten: aanstelling door geheime stemming van de beheerder-secretaris.

Voor alle leden + 18 jaar: kiezing van de vier raadsleden voor het T.C. en muziekcomité.

Deelname aan de Gemeentelijke Vaderlandse Plechtigheden.

Vroom bezoek aan de graven van wijlen onze stichters.

15 uur: Jeugdnamiddag.

14 november 1964: S O U P E R

U ontvangt hierover tijdig de nodige inlichtingen, die wellicht niet veel zullen afwijken van deze van de vorige jaren. Intussen kunt u deze avond reeds vrij houden en mogelijke tafelgenoten eveneens. Voor de ouders van onze juniors willen nu reeds onderlijnen dat we zeer erg aan houden dat ook zij zouden deelnemen. Willen ze deze mogelijkheid overwegen? A.u.b.!!!

N.B. Omwille van Oberbayrn mogen we de turnzaal niet gebruiken tussen 1 en 6 oktober. Wordt er voor deze verloren oefenstonden iets gevonden, misschien in de Gemeentelijke turnzaal, dan wordt u wel verwittigd.

IK WIL EERLIJK ZIJN –
OMWILLE VAN HEN, DIE MIJ VERTROUWEN.
IK WIL ZUIVER ZIJN –
WANT MENSEN ZIJN OM MIJ BEKOMMERD.
IK WIL STERK ZIJN –
WANT ER VALT VEEL TE LIJDEN.
IK WIL DAPPER ZIJN –
ER DIENT ZOVEEL GEDURFD.

HET HOEKJE VAN DE JUNIORS.

Beste jonge mannen,

Ik hoor altijd met veel genoegen uw leider vol lof vertellen over zijn juniorsafdeling, en hoe flink ge uw best doet; en als hij begint uit te weiover alles wat hij voor u gepland heeft verraadt zijn blik hoezeer hij met u is ingenomen.

De toekomst van de afdeling volwassenen ligt het meest nabij in de afdeling juniors. Zo nu en dan zien we uit uw rangen iemand overstappen naar de oefenstond van de "groten". Hij staat er in het begin zo wat groenig bij en bemerkt de gelukkige tinteling in de ogen van die "groten" niet, want zij zien in dit nieuwe jonge lidmaatschap de kern van bestendige groei, zij zien in hem degene die hun plaats zal innemen, degene die het werk bestendigen zal.

"Eikels worden Bomen" is de naam van een van onze zusterverenigingen, en ik vind het een wondermooie naam. Wat al tijd is er niet nodig vooraleer een eikel een breedgetakte struise eik is geworden?....Wat al tijd is er niet nodig om van de eerste wankele kinderstapjes op de turnvloer,te komen tot een beheerste reuzenzwaai aan het rek?

Ieder van ons tracht naar het kunnen van die reuzenzwaai, hetzij als werkelijke betrachting, hetzij als symbolisch idee: we betrachten méér kunnen, beter kunnen, volmaakter kunnen, beheerster kunnen. Die betrachting deelt ge samen; het is een ander hoekje in hetzelfde begripsbeeld, dat eigen is aan uw kerel zijn en man worden: ge wilt iets zijn in het leven, ge wilt u laten gelden, uw man kunnen staan, uitblinken ....

Op de eerste plaats komt ge in uw turnkring lichamelijke ontwikkeling zoeken, nuttige ontspanning, efficiente vrije tijdsbesteding, en al spelende - laat me dat woord gebruiken - groeit ge, ontwikkelt ge in lengte en breedte, ge wordt vaardig, ge wordt kundig op velerlei wijze, ge beheerst stilaan ieder beweging, ge kunt uw spieren laten handelen naar het bevel van uw wil omdat ge u de coördinatie tussen wil en handelen eigen maakt....en al vraagt dat aandacht, moeite, doen en herdoen, volharding, het gebeurt in de aangename sfeer van vriendschappelijk, broederlijk samenzijn; waar ge dulden kunt dat er eens hartelijk wordt gelachen en er een kwinkslag valt omwille van een van uw onbeholpen onbegrijpelijke missingen die de domste situatie kan scheppen; maar ge staat ook voor mekaar in de bres om mekaar te helpen, om een duwtje te geven aan hem die met de ene of andere oefening last heeft; om te helpen als het moet zal niemand u hoeven aan te zetten, en "bijstaan" opdat niemand zich zou bezeren tijdens een oefening vindt ge vanzelfsprekend.

Ge ervaart wel eens dat ge voor iemand, die ge op school gemakkelijk de baas kunt, in de turnzaal de duimen moet leggen. Ge leert in de turnzaal dat ge, hoe behendig ge ook zijt, op de anderen zijt aangewezen om vlug vooruit te komen; ge ondervindt dat om gezamenlijk te kunnen werken en daarin een éénheid te krijgen, ge verplicht zijn u samen af te stemmen op hetzelfde rythme.

Ge weet zeer goed dat ge spijts alle hulpvaardigheid, ge slechts dan iets zult bereiken als ge het aanpakt met de volle inzet van uw kunnen, met stoere wilskracht en onverzwakt volharden; met de overtuiging het te kunnen leren en een onwrichtbaar geloof in uw kunnen. Met kinderachtige schroom dat u doet terugtrekken bij een nieuwe poging uit schrik u belachelijk te maken komt ge nergens: in een kerelshart heerst moed, durf, aanpak,wat geen synoniem is nochtans van waaghalzerij en roekeloosheid wat alleen bij snoevers is te vinden. Bangerikken zijn mosselen, en snoevers oesters, en ten lange laatste zijn het alletwee weekdieren, noch vis, noch vlees!

Zo leert ge in uw turnkring, in een ware kerelssfeer, deugden en vaardigheden; ge leert uw eigenheden en hoe ge uw begaafdheden ontwikkelen kunt; ge leert de anderen eerbiedigen en achting krijgen voor hun pogen en hun hogerop-willen, soms spijts hun minder-begaafd zijn. Ge leert er dat de mens op de mens is aangewezen, en de ene mens in de andere wordt vervolmaakt, dat ze in gezamenlijk streven méér kunnen.

De meesten onder u doen middelbare studies. Verschillende zullen hogere studies aanpakken in seminarie, universiteit, hogere instituten. Onder u zullen er zijn die hun leven zullen slijten in een werkmansbroek, anderen zullen leidende postities bekleden en misschien de hoogste posten bezetten in de maatschappij....

Vergeet nooit dat ge samen in dezelfde turnbroek hebt gestaan; vergeet nooit dat ge samen aan mekaar hebt gebouwd in broederlijkheid en hulpvaardigheid, zich onderrichtend aan mekaars fouten en gebreken, zowel als aan mekaars deugden en vaardigheden.

Misschien brengt er iemand onder u het slechts zover dat hij zich alléén op de turnvloer kan laten gelden, en is dat het énige plaatsje waar ook hij iemand kan zijn....

Misschien brengt iemand van ulie het tot minister, bankdirecteur, grootindustrieel, bisschop.... hoe hoger ge staat in de samenleving hoe meer verantwoordelijkheid ge draagt om uw ondergeschikten, om uw volk hoger op te brengen naar meer welstand voor geest en lichaam, niet met de grote geste van een schenkende machtige hand, maar in dankbaarheid omdat dat volk ook hielp op de ene of andere manier om u te vormen.

Laat ons in alle ootmoed goed onthouden, dat we allen broeders zijn, die strijden en werken op de plaats die dezelfde Vader voor hen heeft voorbestemd om samen op te gaan naar het Vaderhuis.

Moge nooit bij iemand van ons Caïn's woorden over de lippen komen:" Ben ik dan de bewaker van mijn broeder?"

Turnt u zich intussen maar tot prachtige machtige athleten,

Dat wenst U zeer hartelijk

Uw vriend en voorzitter,

Em. Truyts.

W I S T U . . . . .

- dat we er voor niets tussenzitten in het kartonnen huisje waarmee Familia de turnzaal gezegend heeft, en we moeite doen om te begrijpen of dit misschien een van de taktieken is om "samenwerking met de gevestigde verenigingen" te verwezenlijken, en "de nieuwe geest die door Familia moet waaien" waar het comité zo graag over schrijft?

- dat we hartelijk dank zeggen aan ons Schepencollego om haar mild begrip ten bate van ons 34e leerlingengouwfeest?

- dat Albert Pooters aan de voorzitter van het T.C., tijdens diens turnstond, zijn Deugd en Volharding-uniform heeft ingeleverd, en we daaruit menen te moeten besluiten dat hij ontslag neemt?

- dat een lange pijl het verste vliegt?

- dat het effekt van een schijne val op de trampoline een lijn trekt die buiten het gewenste vlak gaat?

- dat er op 15 september j.l. in het cabinet van de heer Schepen Posson te Antwerpen een vergadering werd belegd voor de erevoorzitters van de kringen van het Kon.Kath.Antwerps Turnverbond, waarop ook onze erevoorzitter Mr. Pepermans aanwezig was?

- dat er op die vergadering werd besloten in september 1965 een aanvang te maken met "Het Bal van de Erevoorzitters", die zouden doorgaan in de stadsfeestzaal op de Meir? We schrijven DIE ZOUDEN DOORGAAN omdat het bal in '65 een inzet van een gewoonte wenselijk zou worden.

- dat we onze Erevoorzitter hartelijk danken omdat hij aan ons verzoek voldeed en een van de te weinige aanwezigen was, en Mortsel meteen in het midden van deze nieuwe aktiviteit plaatste?

- dat we in januari met veel vreugde - ik schreef bijna met veel kussen - onze turnleider Theo Rousseau terug in ons midden zullen mogen verwelkomen, en we ons helemaal niet bezorgd maken waar hij zijn militair uniform zal opbergen?

- dat we zeer kortelings Herman Boeckmans verwachten, dan Joske Moris en wat later Roger Ceuppens, bij de turners en bij de muzikanten Willy De Ruysscher en Frans Van Leekwijck? en dat we ook hopen Paul D'Hondt terug te zien?

- dat we met pijn in't hart blij zijn dat de vereniging niet aan politiek mag mag doen? maar zullen we bij gebeurlijke brokken na de Gemeenteverkiezing in oktober, op de een of andere manier niet mee de stukken betalen?

- dat het geen enkel lid van Deugd en Volharding verboden is in persoonlijke naam en naar eigen geweten in de politiek te treden, op voorwaarde dat hij de naam van de vereniging niet ijdel gebruikt?

- dat dit nummer wat lijvig is geworden voor een gewoon nummertje en ge wellicht de volgende maal met wat minder moet tevreden zijn?

- dat de teksten voor het novembernummer moeten ingezonden worden vóór 20 october? Comité's denkt eraan wilt ge van u wat laten horen!

Ge zijt een kind van deze, UW tijd, om uzelf, en deze tijd volmaakter te maken. Dit is ieders OPDRACHT.

Wordt niet egocentrisch!

Deugd en Volharding HEEFT U NODIG